

Som Lovforslaget foreligger, gives der Invaliditetsunderstøttelse til Arbejdere, selv om de ikke have Indfødsret, altsaa, udenlandske Arbejdere, som arbejde her i Landet, kunne faa en saadan Invaliditetsunderstøttelse. Det, de ærede Medlemmer ville naa, er, at saadanne Arbejderes efterladte skulle have Krav efter denne Lov. Det vil altsaa sige: De ville have, at Arbejdsgivere her i Landet skulle sende Understøttelseserstatninger over til Sverige, Tyskland, ja maaske til Kina, naar man en Gang faar indforskrevet Kinesere til at arbejde her i Landet. Saadannes efterladte i langt bortliggende Lande skulle have en Understøttelse herfra. Jeg tror ikke, det er ganske rigtigt. Jeg kan ikke billige den Bestemmelse og den kommer, hvis man vedtager Forslaget, heller ikke til Gavn for danske Arbejdere. Fordi en dansk Arbejders efterladte muligvis have midlertidigt Ophold i fremmed Land, forhindrer det ikke, at de kunne faa Understøttelse. Fordi jeg rejser til Sverige og bor der en Maanedstid, har jeg alligevel fast Bopæl her i Landet. Det gør jeg opmærksom paa, men i øvrigt kommer jeg til den Bestemmelse senere ved at sammenholde den med de øvrige Ændringsforslag, der ere stillede. — Det næste Forslag om en Tilføjelse til § 3 synes mig at være overflødig. Det, det gaar ud paa, er egentlig, at Lejeren skal være ansvarsløs, og det er altsaa Ejeren, som udlejer et Lokomobil, der skal have Ansvaret for de Ulykker, der ske ved dette Lokomobil, selv om de Arbejdere, der af Lejeren sættes til at passe det, ere ganske uøvede og ukendte med Brugen deraf. Det er mig fortalt, at et Sted her i Landet havde man saadan et Lokomobil til Brug, og man var saa ukendt med det, at da man formodede, det kunde trænge til at faa Vand paa Kedlen, skruede man Ventilen af for at hælde Vand paa. At der ved saadanne Lejligheder sker Ulykker, er ikke saa mærkeligt. De ærede Medlemmer sige, at det skal Ejeren svare til. Naar han lejer Lokomobilet ud, skal han svare til det, selv om Lejeren sætter saadanne Folk til at passe Maskinen som dem, jeg omtalte. Men her maa Lejer virkelig gaa for Ejer. Naar Lejeren modtager saadanne Driftsmidler og sætter uøvede Folk til at passe dem, maa han ogsaa selv løbe Risikoen, det kan man ikke paalægge Ejeren. Det, Lovforslaget bestemmer, er, at naar Ejeren paatager sig et Arbejde og selv har Folk med, skal han tage Ansvaret baade for disse sine egne Folk og ogsaa for de

uøvede Folk, han faar til Hjælp. Det kan man gaa ind paa, fordi der har han dog selv nogen Raadighed over, hvilke Folk der passe hans Maskine.

Ændringsforslag under Nr. 3 gaar ud paa at indføre Forsikringspligt. Ja, denne Forsikringspligt har været saa tit og ofte omtalt her i Tinget, baade ved første, anden og tredje Behandling, baade i Aar og i Forfjor og overhovedet hver Gang, vi have haft Lovforslaget fremme. Det, man vil naa ved den Forsikringspligt, man her vil indføre, er væsentlig det, at man vil lægge Byrden paa Arbejdsgiveren, man vil formentlig gøre det dyrere, besværligere for ham, men Arbejderne vil man i Virkeligheden ikke gavne, fordi Loven alt vil sikre Arbejderen det, han skal have. Han er sikret dels ved den privilegerede Fordringsret, han faar, og dels derved, at der er truffet Bestemmelse om Opslag paa Arbejdsstederne. Disse Opslag ville bevirke, at Arbejderne ville kræve, at den, de ikke anse for solid, skal holde Forsikring, inden de overhovedet ville give sig i Arbejde hos ham.

Men Ændringsforslag Nr. 4, som er stillet af de samme ærede Medlemmer, og som jeg nu kommer til, er det interessanteste. Det er en gammel Bekendt, en Genganger, som rigtignok er kommen i andre Klæder end dem, vi sidst saa den i. Da vi i sin Tid sad i Udvalget og overvejede Lovforslaget og enedes om det her foreliggende Lovforslag, fremkom der et Forslag til Lov om Understøttelse til Arbejdsinvalider efter Ulykkestilfælde under Arbejdet, et Forslag, som paa Opfordring blev udarbejdet af det ærede Medlem for Aalborg (Bramsen). Dette Lovforslag, som saaledes var fremme i Udvalget, vandt en hel Del Billigelse og Tilslutning, men alle i Udvalget vare enige om, at det burde ikke knyttes til denne Lov. Det burde, hvis det skulde føres igennem, føres igennem som selvstændig Lov, uafhængigt af dette Lovforslag. Alle vare enige om, at det gik ikke an at sætte et saadant Lovforslag ind i denne Ansvarlighedslov, som her foreligger. Det var man, som sagt, enig om i Udvalget, ogsaa de ærede Forslagsstillere, der her møde med dette Ændringsforslag. For mit Vedkommende kan jeg oplyse, at jeg i Udvalget havde store Betæneligheder ved det Forslag, som da forelaa, og tog Afstand fra det, fordi jeg troede, at Forholdet ikke lod sig ordne ad den Vej. Da jeg altsaa i sin Tid satte mig imod det i Udvalget, har jeg nogen Grund og Ret til at tale med om Forslaget her. Jeg vil